

— særlig vil det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds det — have den formentlige Mangel afhjulpen ved Etablering af et nyt embedsmæssigt Organ. Nu er jeg ikke i Stand til at indse, hvilke Fortrin et saadant nyt embedsmæssigt Organ med en Embedsmand i Spidsen og med et Kontor af Fuldmægtige skulde have for de Folk, som ved kommunal Virksomhed og da navnlig ved kommunal Beskatningsvirksomhed ere opøvede i disse Forhold. Det praktiske Kendskab, som disse Folk gennemgaaende have til Befolkningens Levevilkaar, er af meget væsentlig Betydning i denne Henseende. Og at dette mere embedsmæssige Organ skulde blive billigere, er paa Forhaand ganske udelukket. Der bliver sagt, at Skatteraadsinstitutionen er for dyr. Nu maa jeg sige, at for det første har Finansministeren søgt at raade Bod paa dette Forhold ved at indskrænke Medlemsantallet, hvilket vil betyde en Besparelse paa omtrent 14,000 Kr. aarlig, og dernæst har Venstre foreslaaet en Nedsættelse af Honorarerne, som vil betyde en Besparelse paa omtrent 4,000 Kr. aarlig, saa noget er der gjort ad denne Vej, men i øvrigt vil jeg paastaa, at vi i dette Land ikke have nogen Institution, Skatteraadsinstitutionen og Optræningsmyndighederne iberegne, som for saa forholdsvis faa Penge indkasserer saa store Beløb i Statskassen. Vil man se paa, hvad saavel Paaalignings- som Optræningsinstitutionen koste, tror jeg, man vil komme til noget som 3 à 3½ pCt., medens man for en anden Institutions Vedkommende, der har at gøre baade med Skattepaaligning og Skatteopkrævning, kan jeg godt sige, nemlig Toldvæsenet, vil komme op paa 8—9 pCt. Endelig vil jeg bede om, at man vil erindre den Pensionsbyrde, der vil være en Følge af Oprettelsen af en saadan embedsmæssig Institution. Vil man spørge Skattedepartementet, hvorledes den nuværende Ligningsinstitution har virket, kontormæssigt set, tror jeg, det vil erkende, at den overstiger Forventningerne, naar henses til, at det gennemgaaende er praktiske Folk, som have udført dette Arbejde.

Ogsaa ad statistisk Vej søger man at bevise, at Landbrugets Ansættelser maa være for lave, idet man siger, at det umuligt kan være rigtigt, at Landbruget kun giver 2,4 pCt. af den deri anbragte Kapital. Jeg tror, at det desværre i mange Tilfælde kan være og er rigtigt; naar jeg ser paa de ret usikre Forhold og den be-

tydelige Risiko, hvorunder Landbruget arbejder, føler jeg mig overbevist om, at mange maa nøjes med mindre.

Jeg har fremsat disse Betragtninger, fordi jeg erkender, at det var en betænkelig Sag, hvis det var rigtigt, at Landbruget som Helhed unddrager sig en det paa-hvilende Skattebyrde. Naar alle foreliggende Forhold tages i Betragtning, tror jeg man ikke kan sige, at det er Tilfældet. Der blev straks efter Skattelovens Vedtagelse holdt et Møde, hvor Repræsentanter for Landets Skatteraad under Vejledning af Skattedepartementet drøftede disse mange nye Bestemmelser i Skattelovene, for at Forstaaelsen af Lovens enkelte Paragraffer skulde være ens og Paragrafferne blive ens praktiserede. Naar henses til, at der ad statistisk Vej er fremkommet Oplysning angaaende en forholdsvis lav Indkomst for Landbruget paa Fyn, skal jeg ikke nægte, at det maaske vilde være formaalstjenligt, om der, efter at Loven nu har været i Brug i nogle Aar, igen kom Repræsentanter sammen og drøftede de indvundne Erfaringer, mere med Henblik paa Bedømmelsen af det samme Erhverv i de forskellige Landsdele end paa Lovens nærmere Forstaaelse og Anvendelse.

Beviset for, at Landbrugets Ansættelser ere for lave, henter man altsaa væsentlig derfra, at der paa Landet ikke er nogen Oprykning af Skatten over Skattegrænsen, d. v. s., man mener, at de mindre Indkomster for Landet ere forholdsvis altfor lavt bedømte. Jeg har allerede bemærket, at jeg tror ikke, man ud fra Selvangivelserne kan hente et Bevis herfor, men hvis man ser paa, hvorledes de ere antagne eller forkastede for de forskellige større eller mindre Landbrugs Vedkommende, vil det ses, at medens de for Proprietærers og Godsejeres Vedkommende ere forkastede i et Antal af 22 pCt. og for Gaardmændene i et Antal af ca. 20 pCt., ere de for Boels- og Husmænd kun forkastede i et Antal af 12 pCt. Af det statistiske Tabelværk viser det sig ogsaa, at der for det større Landbrugs Vedkommende er en Opgang i Indkomsterne. Under Hensyn til disse mange forskellige Forhold, jeg her har nævnt, mener jeg, at det kan siges, at der hverken fra Husmændenes eller de mindre Gaardmænds Side begaas Skattesnyderi. Baade af Hensyn til, hvad der fra anden Side er fremført i Udvalgsbetænkningen og til den Interesse, som dette Spørgsmaal nødvendigvis maa have, naar vi staa i Begreb med at gaa til en betydelig større